

SETKÁVÁNÍ

ročník VII.

únor 2005

číslo 2

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

ÚNOR

BRNO I

6. 2. Neděle masopustní

8:30 BK Jiří Gruber
10:00 ČK Jiří Gruber
14:15 Rch Jiří Gruber

13. 2. První neděle postní

8:30 BK Petr Pokorný
10:00 ČK Petr Pokorný
14:00 *přednáška na faře*

20. 2. Druhá neděle postní

8:30 BK Jiří Gruber
10:00 ČK Jiří Gruber
14:15 Rch Jiří Gruber

27. 2. Třetí neděle postní

9:00 BK Olga Tydlitátová
sborové shromáždění

6. 3. Čtvrtá neděle postní

8:30 BK
10:00 ČK
14:15 Rch

BRNO II

9:00 BD Jiří Malý
10:00 Kuř Jaroslav Vítek
13:45 Tiš Jiří Malý

9:00 BD Jaroslav Vítek
9:45 Tiš Jiří Malý

9:00 BD Jiří Malý
10:00 Kuř Jaroslav Vítek
13:45 Tiš Jaroslav Vítek
19:30 BD Olga Smrčková

9:00 BD Jaroslav Vítek
9:45 Tiš Jiří Malý

9:00 BD Jiří Malý
10:00 Kuř Jaroslav Vítek
13:45 Tiš Jiří Malý

LEGENDA

BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rch Rychmanov

BD Blahoslavův dům
Kuř Kuřim
Tiš Tišnov

slovo úvodní

Poděkování

Ještě jsme stále na začátku roku a navíc se blíží sborové shromáždění (asi nejen v našem sboru Brno I) a já bych se chtěla zmínit o všech těch, kteří se podílejí na dobré funkci sboru svojí dobrovolnou prací. Někdy je obava jim děkovat: třeba proto, že se obvykle na někoho zapomene a je z toho zbytečně zlá krev. A také proto, že stejně všichni tuto práci dělají pro svůj sbor a mají svou odměnu již v tom, že jsou mu užiteční. Ale přece. Jsme vděční nejen za duchovní práci ve sboru, ale i za všechny ty drobné praktické a užitečné práce, na které duchovní nemohou stačit a které umožňují dobrý chod sboru.

Už to, že něčí ruce upraví a vyzdobí stůl Páně, vyvěsí písně, že někdo zatopí v kostele, že někdo obětavě, neděli co neděli, stojí vzadu u časopisů a knih a s laskavým úsměvem nás obslouží. Jak v Červeném, tak v Betlémském kostele. Že někdo doprovází při bohoslužbách na varhany, jednak že to umí a jednak že je ochoten tuto dobrovolnou službu pravidelně vykonávat. A jsou svatby, pohřby, svátky ...a varhany k naší bohoslužbě neodmyslitelně patří.

Ve sboru je skupina těch, kteří dobrovolně vedou a vychovávají naše děti. Sami se proto musí vzdělávat, připravovat a bez zbytečného vynechávání každou neděli být k této službě hotovi. Někdo připravuje kávu a čaj, abychom si po bohoslužbách mohli v pohodě a v teple popovídat a osvěžit se. Jsme vděční za to, že nás v neděli u vchodu do kostela někdo laskavě vítá.

Několik schopných mladých sester připravuje v týdnu programy pro děti a pro maminky s dětmi. V jejich kroužcích je příjemně a všichni je rádi navštěvují. Stejně je dobře i ve středeční kavárničce. To, čeho se tam účastníkům dostává, se nedá vypovědět jednou větou. Je toho hodně a je to nenahraditelné, kdo zažil stáří a samotu, ví, o čem mluvím. Kavárnička je opět organizována a vedena dobrovolnou prací sester, kterým jsme všichni moc vděční.

Ve sboru funguje několik odborných či specializovaných komisí, snad nejvíc hodin prosedí a protelefonují v posledních letech členové komise stavební, ale jsou i další komise, opět složené z dobrovolníků. Je zde redakční rada Setkávání, je potřeba se scházet, psát nebo opisovat články, připravovat fotografie, málo se ví o bratrovi, který celé číslo připravuje pro tisk - rovněž dobrovolně, někdo texty koriguje, někdo je vozí do tiskárny. Jsou to hodiny dobrovolné práce.

Při sborových setkáních, odpoledních přednáškách či v případě nějaké větší návštěvy z jiných sborů se musí připravovat pohoštění, sestry pečou - vždycky je

bohatě prostřený stůl. Někdo také navštěvuje nemocné, kteří již nemohou mezi nás chodit, a stará se, aby měli se sborem kontakt. Dost práce má i skupina, která v posledních dvou letech připravuje a realizuje hudební nešpory. Jsou to telefony s interprety, psaní a tisk programů, plakáty, jejich roznášení, běhání a telefonování do redakcí, aby byla zajištěna publicita.

Možná jste si ani neuvědomili, že na kostele jdou hodiny: někdo je namontoval a pravidelně udržuje, aby šly pokud možno přesně. Dobrovolná práce. Když už jsem u věží kostela - ty jsou neustále atakovány holuby a jejich trus (s odpuštěním) je nutno uklízet a v pytlích odvážet. Dík bratrovi, který tuto nepříjemnou práci dělá.

A jsou příležitostné či nárazové práce, na jejichž vykonání se vždy najde ochotný dobrovolník. Tu je nutno uklidit po malířích, tu vyklidit sklep, posloužit dozorem při výstavách v kostele atd. Oba kostely a jejich zařízení je nutno udržovat a opravovat a tomu mnozí bratři a sestry věnují dobrovolně hodiny a hodiny ze svého volného času..

Na konec jsem si nechala poděkování staršovstvu, které spolu s faráři vede a spravuje sbor a v podstatě všecko, o čem jsem výše psala, podporuje a případně organizuje. Tak tomu bylo v Evangelické církvi vždycky a díky Bohu, i v naší uspěchané době je místo, čas a dobrá vůle pro dobrovolnou práci.

Lída Marková

Modlitba

Volám k Tobě, Bože.
Pomoz mi modlit se
a moje myšlení soustředit k Tobě.
Samotný to nedokážu,
ve mně je temnota, ale u Tebe je světlo.
Já jsem osamělý, ale Ty mě neopouštíš.
Já jsem nesmělý, ale u Tebe je pomoc.
Já jsem neklidný, ale u Tebe je pokoj.
Ve mně je hořkost, ale u Tebe je trpělivost.
Já svým cestám nerozumím,
ale Ty víš, jak mi ukázat cestu.
Dietrich Bonhoeffer

volně převodl Josef Hanák

přečetli jsme

Rozhovor s Jaromírem Štětinou

Máte nějaké životní krédo?

Čas od času mě napadá, že je třeba obdivovat a vážit si každého člověka. Není na světě člověk, kterého by si z nějakého důvodu nebylo možné vážit.

To myslíte i Usámu bin Ládina?

Já myslím, že i u Usámy bin Ládina by se našlo něco, co by člověk mohl obdivovat. A aby bylo jasno: Já nepodporuju Usámu bin Ládina, tak jako nepodporuju Šamila Basajeva. Jsou to zločinci, kteří se dopouštějí neodpustitelného teroru. Ale já je chápu, což znamená, že se snažím dobrat pohrutek, proč ten zločin vzniká.

Čeho vy se osobně nejvíc bojíte?

Bojím se velké války, která by zasáhla značnou část světa. Třetí světová válka není vyloučena. A ten spor, který se teď kryje názvem islámsko-křesťanský konflikt, je opravdu nebezpečný.

Jste věřící křesťan?

Jsem křesťan vlašný ve víře, nechodím do kostela. Ale opravdu věřím, že člověk, který má nějakého Boha, ať už jakéhokoli, bývá lepší než ten, kdo v nic nevěří. A kdo nevěří v mírumilovnost islámu, ať si přečte korán, kde je Ježíš jedním z nejuctívanějších proroků.

Myslíte, že vám uvěří někdo, kdo právě v Al-Džaziře viděl uřezávat hlavy rukojmím?

Promiňte, ale to nemá s koránem nic společného, i kdyby při tom vykřikovali Allah akbar! Copak si lidé uřezávají hlavy podle koránu? Jsou to zločinci. Nezapomeňte, že teroristé v Jižní Americe nebo Irsku se před tím, než někoho zabili, pokřižovali. A já se neodvážím říct, že to byli křesťanští teroristé.

Rozhovor s Jaromírem Štětinou, Pátek Lidových novin, 10. 12. 2004,
vybral Jan Franců

Černošská zpěvačka Mahalia Jackson o sobě:

„Když jsem byla mladá, prala jsem prádlo, drhla parkety a umývala nádobí, abych zajistila živobytí pro rodinu. Pak jsem začala zpívat. Nejprve blues, ale v něm je příliš mnoho smutku a beznaděje. A tak jsem se zaměřila na písně o Bohu - gospel - které jsou plné naděje a skutečného štěstí. Tolik je nám potřeba naděje - a tu dostáváme jedině od Boha. Já osobně tím zpěvem gospelů vítězím nad všemi těžkostmi, jsou mi řešením každé situace a vedou mě malou cestičkou ke skutečnému pokoji.“

Paroisse INFO (sbor v Basileji) č.10, vybrala L. Marková

bylo

Křesťanská misie v Africe

Druhou adventní neděli se z iniciativy odboru křesťanské služby setkal sbor Brno I, aby vyslechl přednášku s obrazy kazatele Církve Bratrské Rostislava. Staňka o africké Ugandě.

Africká Uganda budí na první pohled dojem zeleného ráje s vodopády a horami dosahujícími výšky až pěti tisíc metrů. Je nazývána perlou Afriky pro krásu Viktoriina jezera a bohatství plodů. Zdrojem obživy obyvatel jsou ananasy, banány a plantáže zeleného čaje spolu s třtinou a bambusem. Venkov je však chudý. Okrouhlé domky uplácené z cihel na způsob vepřovice skýtají pohled na skromný život skloubený s přírodou. Navzdory tomu zaujme vnitřním bohatstvím křesťanské víry. Přes stále trvajícím politické napětí pronikají do Ugandy křesťanští misionáři z Evropy i Afriky, aby zde šířili naději v Boží pomoc. Posláním křesťanské misie, jíž se zúčastnil i kazatel J. Staněk se synem, je zakládat nové kazatelské stanice s působností pastorační a charitativní. Poznali bychom je podle nápisu Messiah House. Jsou to velmi prosté domy postavené z kůlů s napnutou plachtovinou, která slouží jako střecha. Ozývá se odtud radostný zpěv dospělých i dětí, kteří přijali Krista, což stvrzují originální rytmikou bubnování. Ugandská bohoslužba je velmi emotivní, doprovázená hudbou a svérázným tancem. Provází ji radost z evangelia, kterou často postrádají evropské bohoslužby a shromáždění.

Z dějin křesťanství na africkém kontinentě se dovídáme, že to byla anglikánská církev, která v polovině 19. stol. postavila v Campanele krásný kostel v anglikánském slohu. Po skončení zrušné polpotovské vlády odvážně vystoupil biskup ugandské křesťanské církve Festo Givergere s knihou nesoucí název Revoluce srdce. Revolucí je míněno duchovní probuzení mezi křesťany na africkém kontinentu. Je obdivuhodné, jak je Pán při díle svým požehnáním. Již 60 procent obyvatel Ugandy přijalo křesťanství. Tak ustupuje pohanství, šamanismus, animismus a šarlatánství. Vláda se o chudobu a hygienické nezbytnosti nestará, takže pramen vody slouží k pití, praní a mytí. Nedostává se léků. Bratr Staněk rozdál většinu léků, které musel mít sebou proti infekci.

Na jednu z mnoha otázek, jak dosáhnout podobného duchovního probuzení a obrody i mezi křesťany v Evropě, odpověděl kazatel Staněk: milostí Boží, působením Ducha svatého, modlitbami a zejména skutky víry. Kříž nelze přitom obejít, neboť kdo neunes kříž, nepozná, že ho kříž nese ...

V závěru bylo připomenuto množství ugandských sirotků, o něž se starají křesťanské misijní stanice. Přínosem by byla adopce na dálku, o níž je možné se blíže dozvědět v kanceláři fary. Krásné adventní odpoledne bylo zakončeno písní, a pokud jsme nevyjádřili dík sestrám Křesťanské služby za bohaté občerstvení, činíme tak závěrem.

Miluše Šubartová

společenská kronika

Brno I

1. 2.	Marie Kamenská	92 let
9. 2.	Milada Bukáčková	85 let
10. 2.	Petr Hlaváček	20 let
14. 2.	Jiřina Zimová	60 let
15. 2.	Hana Ptáčková	30 let
17. 2.	Jaromír Chmelík	86 let
17. 2.	Anna Macháčková	96 let
22. 2.	Jan Mikolášek	30 let
24. 2.	Dolly Křížová	93 let
25. 2.	Eduard Dočkal	75 let
25. 2.	Olga Mašková	86 let
25. 2.	Marie Opletalová	93 let
25. 2.	Dobromila Trněná	50 let
26. 2.	Milada Paděrová	89 let
26. 2.	Hana Šolcová	40 let

Rozloučili jsme se:

15.12. Dagmar Novotná, nar.1913

Brno II

1.2.	Jarmila Komínková	82 let
3.2.	Věra Lipinská	79 let
3.2.	Anna Pohanková	77 let
5.2.	Libuše Hlucháňová	79 let
6.2.	Milada Ševčíková	82 let
8.2.	Lydie Šálková	81 let
10.2.	František Zounek	92 let
10.2.	Vlasta Bartoňová	81 let
10.2.	Dáša Horáková	75 let
12.2.	Věra Ondráčková	78 let
15.2.	Ludmila Malášková	81 let
16.2.	Darina Stejskalová	75 let
18.2.	Dagmar Dvořáková	79 let
19.2.	Josef Váně	80 let
19.2.	Noemi Zakopalová	75 let
20.2.	Jan Cetkovský	75 let
22.2.	Zdena Procházková	81 let
24.2.	Ludmila Bělohoubková	100 let
27.2.	Libuše Sedláková	93 let
27.2.	Miroslav Šimek	79 let

Heslo měsíce podle Hesel Jednoty bratrské

Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.

Lukáš 10,20

Heslo Českobratrské církve evangelické pro rok 2005

je vybráno z evangelia Lukášova (22,32a) a ve znění obou českých překladů zní následovně:

Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezahynula víra tvá (Kralický překlad)

Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala (Český ekumenický překlad)

čteme bibli

Večeře pro pět tisíc

Potom odešel Ježíš na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Byly blízko židovské svátky velikonoční. Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: "Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?" To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. Filip mu odpověděl: "Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo." Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!" Ježíš řekl: "Ať se všichni posadí!" Na tomto místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasytili, řekl svým učedníkům: "Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!" Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: "Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!" Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho povolali králem, odešel opět na horu, zcela sám.

Jan 6,1-15

Otázky k přemýšlení

1. Proč lidé Ježíše vyhledávali? Očekávali od něj nasycení?
2. Má v příběhu nějaký význam, že byly blízko velikonoční svátky?
3. Měl Filip pravdu, když spočítal, kolik by stál chléb pro pět tisíc lidí?
4. Co Ježíš potřeboval, aby mohl nasytit pět tisíc lidí?
5. Proč se měli všichni posadit?
6. Může mít nějaký význam, že na tom místě bylo mnoho trávy?
7. Proč Ježíš vzdal díky?
8. Čím Ježíš ty hladové lidi nasýtil?
9. Pro koho tam zůstalo dvanáct plných košů?
10. Proč se Ježíš nenechal provolat králem?

Biblická úvaha

1. Zástupy lidí vyhledávaly Ježíše především jako zázračného lékaře. Ježíš však nepřišel pomoci jen nemocným. Z vlastní iniciativy nabízí pokrm, který potřebujeme všichni. Nepomáhá nám jen v nouzi a bídě. Z jeho lásky žijeme stejně jako z každodenního pokrmu.

2. Nemusí jít jen o časové určení příběhu (na jaře), ale evangelistovo skryté sdělení: Tento příběh má blízko k tomu, co se stalo o Velikonocích. Ježíš za nás zemřel, abychom byli „všichni nasyceni“ tj. mohli z této oběti žít a čerpat jistotu Božího odpuštění.

3. Ježíš se ptá Filipa, aby poznal, zda dovede uvažovat pouze v „reálných číslech“ nebo také vírou. Filip umí správně spočítat, kolik by stál chleba pro pět tisíc lidí. Ale na každou situaci a nouzi lze reagovat nejen řečí čísel, ale také důvěrou v Boží pomoc. Kdybychom vždycky uvažovali jako Filip, nikdy bychom se neodvážili činů, které zpočátku vypadají beznadějně a přitom jsou tak potřebné a důležité.

4. Ježíš neudělal laciné kouzlo. Nenasytí lidi z ničeho, ale z toho, co mu jeden z nich dá. Je pro něho důležité i to málo, co mu dáme. Zatímco chlapec se vzdal vlastní večeře, Ježíš jeho dar rozmnožil pro všechny. I zdánlivě bezvýznamný člověk a nepatrný dar může Ježíši Kristu posloužit k velikým věcem.

5. Kdyby se jídlo rozdělovalo zástupu, který se tlačí kolem Ježíše, dostalo by se jen na ty, kteří se umí všude protlačit. Ale lidé, kteří spořádaně sedí, se nemohou tlačit a předbíhat. Rozdělování jídla se děje v klidu tak, aby se dostalo na všechny. V církvi i ve společnosti je třeba dbát nejen na štěrnost, ale i na to, aby nikdo nezůstal na okraji.

6. Tráva je zřetelnou narážkou na jeden z nejznámějších žalmů. Ten říká, že Hospodin je náš pastýř, který dbá na to, abychom neměli nedostatek a pase nás „na travnatých nivách.“ (Ž 23,3) To, co nám v životě chybí, dostáváme od Boha právě v Ježíši Kristu. Tam a ne jinde to máme hledat. V Ježíši Kristu s námi jedná Bůh a stará se o nás jako pastýř.

7. Ježíš nevystupuje v evangeliích jako Bůh, který může všechno, co si zamane, ale jako poslušný a vděčný člověk, který nezapomíná, od koho přichází vše dobré. Není kouzelník, ale modlitebník.

8. Teprve zpětně – z perspektivy Velikonoc – si člověk uvědomí, že Ježíš nás vlastně sytí sám sebou. K večeři pro pět tisíc stačí tak málo pouze proto, že Ježíš rozdává sám sebe.

9. Ty koše tam zůstaly pro nás. Příběh ukazuje, že to, co Ježíš učinil, nemělo význam jen pro malou skupinku těch, kteří měli to štěstí, že Ježíše zažili chodit po Palesině. Ježíš přišel nasytit a obdarovat všechny Boží lid. I po nasycení pěti tisíců zbylo dost pro všechny – tedy i pro tebe.

10. Vypadalo to, že Ježíš měl u zástupu úspěch. Rozhodli se, že ho provolají králem. Ježíš však nepotřeboval vyhrát volby. Je Králem a Pánem nikoli z lidského rozhodnutí a vůle, ale z vůle a rozhodnutí Božího. Ježíš je nezávislý na tom, co si o něm myslíme a říkáme. Ježíš nás nepotřebuje, aby byl slavný a mocný. Ale chce nám pomoci. Chce nás nasytit, protože vidí, jak jsme všichni hladoví.

Jiří Gruber

sborové sbírky 2004

Přehled celocírkevních sbírek

Datum	účel	Brno I	Brno II
25.12.2003	bohoslovci	14.431,-	12.937,-
29.2. 2004	sbírka na tisk	4.444,-	4.885,-
11.4. 2004	Hlavní dar lásky	12.731,-	15.510,-
květen 2004	Jeronymova jednota	50.150,-	27.057,-
30.5. 2004	Sbírka na Diakonii	5.502,-	7.140,-
27.6.2004	Sbírka solidarity sborů	5.949,-	7.394,-
5.9.2004	Evangelická akademie	3.723,-	6.991,-
17.10.2004	Jubilejní toleranční dar	5.674,-	11.283,-
31.10.2004	Fond potřebných ve světě	9.160,-	12.205,-
leden 2004	Sbírka na Irán	11.641,-	16.650,-

Seniorátní sbírka

28.11.2004	Diakonie Brno a Klobouky	9.818,-	14.705
------------	--------------------------	---------	--------

Ostatní příspěvky a dary

	Kostel v Rumburku	6.585,-	
březen 2004	Adopce na dálku	18.183,-	

Obětavost v roce 2004

		Brno I	Brno II
	Salár	551.150,-	328.075,-
	Sbírky	225.883,-	132.833,-
	Dary	254.131,-	280.691,-
	Celocírkevní sbírky	133.223,-	136.757,-
	Ostatní	24.768,-	
	Celkem	1.189.155,-	878.356,-
	Počet členů	1.269	970
	Obětavost na 1 člena	937,-	805,50

z církevních řádů

sborové shromáždění

§ 19 Církevního zřízení – Sborové shromáždění

1. Sborové shromáždění tvoří členové sboru s hlasovacím právem. Svolává je staršovstvo nejméně jednou ročně.
2. Sborové shromáždění jedná o životě a práci sboru.
3. Sborové shromáždění volí z členů sboru, kteří dovršili 21. rok věku a kteří mají hlasovací právo, na šestileté funkční období staršovstvo spolu s náhradníky.
4. Sborové shromáždění volí kazatele sboru.

Čl. 19 Řádu o správě církve

Působnost sborového shromáždění

1. Kromě úkolů stanovených Církevním zřízením přísluší sborovému shromáždění zejména:
 - a) jednat o životě a stavu farního sboru na základě zprávy předložené staršovstvem a usnášet se o podaných návrzích
 - b) jednat a usnášet se o hospodaření farního sboru podle ŘHC
 - c) volit revizory hospodaření a jejich náhradníky
 - d) usnášet se o počtu členů staršovstva a jejich náhradníků a předkládat svůj návrh ke schválení příslušnému seniorátnímu výboruUsnesení nabývá platnosti po schválení seniorátním výborem.
 - e) po předchozím vyjádření seniorátního výboru zřizovat a rušit místa sborových pracovníků
 - f) prostřednictvím příslušného seniorátního výboru a konventu navrhovat synodu zřízení nebo zrušení kazatelského místa
 - g) jednat o změnách hranic sboru, o změně sídla sboru, nebo o sloučení sboru s jiným sborem a překládat návrhy prostřednictvím seniorátního výboru k rozhodnutí příslušným shromážděním
 - h) usnášet se o sborových statutech a předkládat je ke schválení seniorátnímu výboru

ze sborového archivu

V archivu sboru Brno I se zachovala následující knížka.

Dvě v Lisabonu držená německá příležitostná kázání od J. W. R. Müllera, královského dánského kazatele a faráře jednoho evangelického sboru

Vydáno v Brně 1787

Úvodní část předmluvy:

Lisabonská kázání ve prospěch německé modlitebny*? A ještě k tomu na Moravě? Stojí za to dát si tu práci a uspokojit zvědavost čtenářů uvedením historických skutečností. Jeden z našich předních synů, pan Mathias Bernhard Schlosser z Cách, ve snaze upozornit na potřeby naší modlitebny zaslal svému korespondentovi v Lisabonu náš obecný ke sbírce vyzývající dopis a s ním i píseň, kterou náš Jakobi (míněně Johann Georg Jacobi, nar. 20.9.1740, tehdejší velmi ceněný romantický básník, orientovaný deisticky a humanisticky – pozn. překladatele), velkého srdce a básnicky nadaný, na naše doporučení nechal kolovat a hle – naše okružní spisy měly nečekané štěstí. Dostaly se do rukou dvou protestantských majitelů obchodních společností, kteří se vyznačovali ochotou k dobročinnosti a láskou k lidem. Přiloženou píseň doporučili velmi ctěnému kazateli (z dánského vyslanectví), který už od mládí byl velký ctitel Jakobiho díla a za mnohé mu vděčil. Jména, která nesmějí být námi ani našimi potomky zapomenuta, oznamujeme světu s vděčnou radostí. Jmenují se Metzner a spol. a Thomas Krochmann a spol. a J.W.R. Müller.

Když pan Müller krátce před předminulými Velikonocemi po přestálé těžké nemoci (proč bychom neměli zmínit i všechny okolnosti – pokud jsou nám známy, které vedly k tomu pro naši modlitebnu nezapomenutelnému činu?) znovu poprvé vykonával své povolání při pohřbu jednoho svého farníka, poprosili ho ti lidumilní kupci, aby na základě doporučujícího listu, který spolu s písní z Cách dostali, vyhlásil mezi lisabonskými protestanty sbírku na podporu sboru v Brně na Moravě. Jaký požadavek by byl dobročinnému muži milejší, než tato prosba jeho nejlepšího přítele? Co si mohl přát více než konat dobro? A jaké průvodní slovo by k tomu bylo vhodnější než onen Jakobiho text? Ale aby překonal překážky, těžkosti a obtíže, které provázejí každé lidské konání, aby se vyhnul jakémukoli zdání stranickosti, ač mu celá věc velmi na srdci ležela, rozhodl se ze sbírky pro modlitebnu v Brně udělat záležitost, která by zaujala malé i velké, bohaté i chudé. Svůj sbor pro svůj záměr připravoval tak, že se tu i tam vyjádřil: "ač věren své zásadě, že kázání se mají kázat a poslouchat a ne tisknout a číst, se už stokrát bránil tomu, kázání nechat vytisknout, nyní že přece je ochoten nechat nějaká vytisknout, v nichž svým přátelům, kteří ho za jeho třináctiletého působení v kazatelském úřadě znají a vědí, že by nebyl schopen požadovat peníze pro něco nevhodného, předloží svou záležitost a dá jim tak možnost postavit si veřejný pomník svého křesťanského vlasteneckého cítění."

Splněním tohoto slibu jsou obě kázání, která ku prospěchu naší modlitebny držel na Velký pátek a Boží hod velikonoční pan Müller. Kanovník Jakobi nám je poslal a my jsme je nechali vytisknout. Jejich úspěch předčil všechny naše naděje a přání a získal pro naši modlitebnu příspěvek, nesrovnatelný s žádným jiným, který jsme dostali od nějakého německého města či obce. Nehledě na pár místních lisabonských protestantů se v kapli dánského vyslanectví schází společenství projíždějících chudých námořníků. Nedá se ani popsat, jak byla naše srdce zasažena a s jakým dojetím jsme tuto pomoc, příšlou v nejpotřebnější hodinu, přijímali. Jak překvapivě zněla ta zpráva naším ušima! Většina ji zprvu pokládala za pohádku, za sladký sen, pochybovali – četli – nevěřili takřka vlastními očima – četli znovu – uvěřili – přepočítávali – umkli úžasem – všeobecné podivení se proměnilo ve zbožný dík a chválu Bohu, který na poušti, kde nikdo by nečekal vodu, tak často dává vytrysknout pramenům pro žíznivé.

Jak vám mám odplatit, co dobrého jste z takové dálky pro své zcela neznámé bratry ve víře učinili? Budeme na vás svolávat Boží požehnání a modlit se za vás i váš sbor.....

Knížka dále obsahuje

1. *Kázání na Velký Pátek 1785 na text 1 Kor 11,26 – sbírka ve prospěch evangelické modlitebny pro sbor v Brně na Moravě*

2. *Kázání na velikonoční neděli 1785 na text 1 Kor 5,6 – sbírka ve prospěch evangelické modlitebny pro sbor v Brně na Moravě*

* Jde o vůbec první nekatolickou modlitebnu v Brně po roce 1627. Stála v městských hradbách v místě dnešního hotelu International na Husově třídě. Byl to první bohoslužebný stánek nově vzniklého německého evangelického sboru augsburského vyznání, jehož pozdější budovy (faru na Opletalově a chrám J.A.Komenského) užívá sbor Brno I

připravila Olga Tydlitátová

z tradice církve

List Diognetovi

„Křesťané se ani místem, ani jazykem, ani způsobem života neliší od ostatních lidí. Nežijí totiž ve svých vlastních městech, ani neužívají nějaké zvláštní řeči, ani nežijí jinak nápadným životem. Toto učení nebylo vynalezeno z něčího nápadu, z přemýšlení všetečných a zvědavých lidí, a křesťané se vůbec nedávají vést lidskými naukami jako někteří jiní. Ale žijí ve městech řeckých i barbarských, každý podle svého údělu. Řídí se místními způsoby v oblékání i obživě a vůbec způsobu života, a přece se jejich život vyznačuje podivuhodným a všem nepochopitelným rysem. Žijí ve svém domově, ale jako cizí. Všechno mají společné s ostatními jako občané, a všechno snášejí jako cizinci. Každá cizina je jim vlastní a každá vlast cizinou. Žení se jako všichni a mají děti. Ale neodhazují novorozence. Mají společný stůl, ne však lůžko. Jsou v těle, ale nežijí podle těla. Přebývají na zemi, ale občanství mají v nebi. Zachovávají vydané zákony, ale svým životem zákony překonávají. Všechny milují a všichni je pronásledují. Ač neznámí, jsou odsuzováni, ač zabíjeni, jsou vzkříšení. Ač chudí, mnohé obohacují, ve všem mají nouzi a všeho mají nadbytek. Jsou uráženi a v urážkách jsou oslaveni. Ač pomlouváni, přece jsou ospravedlněni. Ač proklínáni, sami dobrořečí, ponižováni, a přece se jim dostává cti. Ač dobře činí, jsou trestáni jako zlí, a když jsou trestáni, radují se, protože budou vzkříšeni. Židé proti nim válčí jako proti cizímu plemeni a Řekové je pronásledují, ale důvod k nepřátelství žádný nemají.“

Podle tradice se tento dopis řadí mezi spisy tzv. „Apoštolských otců“. Má však zcela odlišný charakter svým apologetickým zaměřením. Je zvláštní i svým původem. Není znám autor, adresát, ani doba vzniku. Přesto většina badatelů souhlasí s názorem, že dílo pochází z přelomu 2. a 3. století. V ostatním převládají hypotézy. Zřejmě autor tento list napsal člověku vysoce postavenému, aby odmítl pomluvy a vysvětlil nedorozumění vyplývající z života tehdy málo známého křesťanského společenství. Zároveň dovozuje, že křesťanství nepochází od lidí, ale od Boha. Posláním Krista na svět chtěl Bůh lidem ukázat, že se sami nemohou zachránit. Celý list má 12 kapitol, z nichž jednu uvádíme podle překladu Jana Sokola.

Ladislav Hájek

bude

Varhanní koncert v Blahoslavově domě

V neděli 30. ledna v 17 hodin vystoupí v Blahoslavově domě p. Josef Kšica, varhaník u sv. Víta v Praze. Program koncertu naleznete na sborové nástěnce.

Kalendář sborových akcí 2004 – sbor Brno I

13.2.	návštěva prof. Petra Pokorného
27.2.	sborové shromáždění, Betlémský kostel
6.3.	návštěva sboru v Očové (v jednání)
5. - 8.května	návštěva ze sboru v Basileji
19. června	konfirmace v Rychmanově
6. – 13. srpna	sborový pobyt na Blažkově

Návštěva Petra Pokorného v Brně I

V neděli 13. února navštíví náš sbor prof. Petr Pokorný. Bude kázat a vysluhovat Večeři Páně v obou našich kostelech (1. neděle postní) a odpoledne ve 14 hodin bude přednášet na faře Opletalova 6 o významu Ježíšova života.

Sborový rozhovor v Brně I

Bude se konat v pondělí 21. února v 19 hodin. Bratr farář bude mít úvodní slovo na téma Duch,m duše tělo a vy zbývajícím čase bude promítána druhá část videofilmu o Albánii.

Sborové shromáždění Brno I bude 27. února

Kromě obvyklého schválení výroční zprávy a rozpočtu na rok 2005 a volby revizorů účtů nás čeká volba 6 náhradníků staršovstva na zbývajících funkčních období, tj. do února 2008. Vzhledem k tomu, že synod projednává zkrácení funkčního období staršovstva z šesti na čtyři roky, rozhodli jsme se pozdržet naše původní rozhodnutí volit vždy po třech letech polovinu staršovstva. V rámci diskuse bude možné se vyjádřit ke všemu dění v našem sboru. Bohoslužby budou pouze jedny v Betlémském kostele. a to výjimečně již v 9 hodin.

Klub otevřených dveří

Každý čtvrtek v 9,30 na Opletalově 6, program je v jednání.

Společnost přátel Izraele

srdečně zve na přednášku dr. Klenovského „Historické židovské stavby a památky na Moravě“, která se koná 7. února 2005 v 17.00 hod. v sále na Opletalově ul. č. 6.

deník Františka Ženatého

23.dubna 1911 - neděle

V nedělní škole mne hoši zlobili. Po celou hodinu nedávali pokoj a ničím je nebylo možno uklidnit. Po kázání p. farář opakoval vyzvání, aby se rodiny na faře přihlašovaly kvůli revisi sčítání lidu. Je to skutečně skandál. Z 800 evangelíků napočítali při sčítání lidu pouze 396. To již přesahuje všechny meze.

30. dubna 1911 - neděle

Škaredě se skončil měsíc duben. Pršelo skoro celé dopoledne a byl déšť na spadnutí. Proto byla v nedělní škole slabší návštěva. Hoši se dostavili skoro všichni, to se jim musí uznat. Mně na př. chodí dost pravidelně. Také v kostele byla slabší návštěva. Je to konečně vysvětlitelné. Každý si myslí, že to může nechat na podruhé, kdy bude lepší počasí.

7. května 1911 - neděle

Špatné počasí potrvalo. Návštěva nedělní školy odpovídala počasí. Děvčat přišlo několik. Chlapců asi polovic. Já jsem měl z osmi tří. Havlíkovi přišla jediná žačka. Pěkné bylo zpívání před vyučováním, které řídí pan farář. Začali jednu, začali druhou, ale nešlo to. Jednu zahájil náš Bedřich, ale nepodařilo se mu strhnout ke zpěvu druhé. Zkusila to jedna z děvčat, marně. Pak převzal úlohu tu zase jeden z chlapců, ale také „infecti rebus“. Přešli k jiné, ale s nemenším úspěchem. Tak to chodí bez harmonia při malé návštěvě. Sebralo se na zpěvníky zrovna 22 krejcarů r.č. Kostel také nebyl přeplněn.

10. května 1911 - středa

První hodinu bylo katolické náboženství. Navštívil třídu prelát a hrozně prý strhal Husa, Luthera a Kalvína. Jiného ovšem ti lidé neumějí. Jen trhat a špinit! Museli jsme (já a Veselý) čekat skoro celou přestávku na chodbě (zároveň s panem ředitelem), než nás vzácný host svým odchodem uvolnil. Pánové, ovšem jako ze všeho, i z toho si tropili žerty a smích. Před katedrou stála židle, na níž vdp. prelát seděl. „Posadte na ni helvíty, to je přivede na pravou míru!“

28. května 1911 - neděle

Dnes jsem byl celé dopoledne v kostele. Nejdříve jsem byl v nedělní škole, která se dnes vedla výjimečně jinak. Poněvadž jsme nemohli do kostela, nedalo se to rozdělit na třídy. Zpočátku jsme jako obyčejně zpívali, pak se mělo něco mluvit k dětem. Uložil to p. farář mně, ale kolega Turek (septimán) mně to velice taktně vzal, ale pak nevěděl sám, co povídat. Začal cosi o významu konfirmace, ale nerozuměly tomu děti, nerozuměli jsme tomu my. Pak se zase zpívalo. Tentokrát to šlo lépe než v 1. polovici, poněvadž přišel syn p. faráře Blahouš (technik), který nám hrál na harmonium. Pak byla konfirmace dětí, mezi nimiž byl Dođa Bytešský a syn p. faráře. Celkový stav odpovědí byl však slabší. Trvalo to déle než jindy, až do 1 hod. Je skutečně s podivem, co se za tu chvíli probralo. Vždyť je to celá theologie vybíhající až do scholastických podrobností!

Koutek pro mládež

Bůh a meloun

Už jste si někdy všimli, jakou má semínko melounu sílu? Dokáže se vysoukat ze země a 200 000krát zvětšit svoji hmotnost. Dokáže-li někdo z vás vysvětlit, jak vzniká celá ta hmota, zbarvená nádherně jako umělecké dílo, jak se pod slupkou tvoří bílá vrstva a ještě pod ní červený střed hustě posetý černými semínky, z nichž každé dokáže zvětšit svoji hmotnost až 200 000krát? Dokáže-li mi někdo z vás vysvětlit tajemství obyčejného melounu, pak já vám klidně vysvětlím tajemství Boha.

Z knihy: Malé příběhy (Brian Cavanaugh)

Rychlé želvy

Jeden z mladíků, provázejících svatého Lynase, si mu při krmení drůbeže posteskl, že za svými druhy zaostává. "Vidím, jaké pokroky dělají ostatní, jak zrají a prohlubují svůj duchovní růst, zatímco já trčím na místě!" stýskal si. "K bych měl dvě poznámky," odvětil svatý Lynas. "Tak zaprvé: každý někdy trčí na místě a na čas přestane růst, asi jako narcis po odkvetu, ale právě to je doba, kdy nabírá nové síly. A zadruhé, neměl by ses poměřovat s ostatními, jen vytrvale pokračuj svým vlastním tempem. Všimni si šneka, který si občas povzdechne: "Koukněte na ty želvy, jakým fofrem si to metelí."

Smrt

Jednou o polednách se řeč stočila na poslední věci člověka; i tázali se svatého Lynase, má-li strach z umírání. "Představte si hosta na večírku," odpověděl jim. "Pozná tam pár zajímavých lidí, sem tam někomu poradí a přijme pár dobrých rad od jiných. Rozhovor ho baví, najedl se a napil do sytosti, ale teď už je unavený a chtěl by jít domů. Má se bát odchodu?"

Zmatek

Svatý Lynas se s bratřími vypravil na učenou přednášku o moderních proudech v oblasti systematické teologie. Když si pak večer jen tak mezi čtyřma očima povídal s Pánem Bohem, svěřil se mu: "Já vím, Pane, že když jsi rozdával inteligenci, tak jsem v té frontě nestál zrovna mezi prvními, a proto ti rovnou povím, že jsem tomu vůbec nerozuměl." "Já taky ne," přiznal se Hospodin. "Ten člověk všechno strašlivě zašmodrchal. To mi připomíná chlápka," vzpomínal Pán, "co se pokoušel definovat kruh. Tvrdil, že je to kulatá přímka s dírou uprostřed."

Z knihy: Evangelium podle svatého Lynase (Frank Pagden)

ze staršovstva

Brno I

Staršovstvo se sešlo v pondělí 10. ledna na své první letošní schůzi a přes absence nemocných presbyterů a nepřítomnost br. faráře Grubera, který je v rekonvalescenci po operaci, zahájilo ihned odpovědnou práci na úkolech, které nás v nejbližší době čekají. Sestra farářka Tydlitátová se ujala přípravy únorové návštěvy prof. Petra Pokorného a dohodne s ním téma přednášky. Vzali jsme na vědomí zprávu o průběhu lednového modlitebního týdne. Připomněli jsme důležitost ankety v Setkávání a požádali všechny o její vyplnění. Vyslechli jsme informaci o pokračování stavebních prací v letošním roce. Bratr farář Gruber podepsal nájemní smlouvu s firmou Form na parkování druhého osobního auta na Pellicově 6. Velkou část schůze jsme věnovali přípravě výroční sborové zprávy a přípravě únorového sborového shromáždění. Vypracováním části zprávy o výsledku hospodaření a rozpočtu na příští rok byla pověřena finanční komise, protože jsme ještě neměli k dispozici závěrečná čísla za rok 2004. Vyslechli jsme však informaci o zvýšení repartic na rok 2005 (seniorátní 17.474,- Kč a celocírkevní 49.430,- Kč). Staršovstvo doporučuje, aby zprávy ze sboru, které dostávají někteří členové e-mailem, byly vyvěšovány také na nástěnkách sboru pro ty, kteří nemají přístup k e-mailové poště. Vzali jsme na vědomí volbu výboru v kazatelské stanici v Rychmanově. Jeho předsedkyní se stala sestra Eleonora Paseková. Na únorovém výročním shromáždění budeme volit 6 náhradníků do staršovstva. Pokud byste chtěli někoho navrhnout, dejte urychleně zprávu sestře farářce Tydlitátové. Na závěr projednalo staršovstvo plán akcí na 1. pololetí roku 2005.

Blahoslav Šimek

Brno II – zprávy bude otištěna v příští čísle

z moudrosti chasidů

Prostředek

Jeden učený a skoupý muž přemlouval rabi Abrahama ze Stretyna: „Říká se, že prý dáváte lidem tajemné léky a vaše prostředky prý jsou účinné. Dejte mi také nějaký, abych získal strach před Bohem.“

„Na strach před Bohem žádný prostředek nemám,“ řekl rabi Abraham, „ale chcete-li, mohu vám dát takový, abyste získal lásku k Bohu.“

„To je ještě lepší,“ zvolal ten muž. „Dejte to sem!“

„Ten prostředek,“ řekl rabi, „je láska k člověku.“

vybráno z knihy Martina Bubera, Chasidská vyprávění, Kalich 1990

týden ve sboru

Brno I

Úřední hodiny: Po – Pá 9-12: Út 16-18

Pondělí

18.30 – staršovstvo (14.2.)
19.00 – sborový rozhovor (21.2.)
19.00 – sborové vzdělávání

Úterý

15.00 – služby Boží v DD Věstonická
17.00 – dětský klub
17.00 – biblická hodina pro děti
18.30 – příprava nedělní školy
19.30 – starší mládež

Středa

13.00 – služby Boží
v Diakonii Hrnčířská
15.00 – kavárnička
18.30 – mladší mládež

Čtvrtek

8.00 – redakční rada BEM (3.2.)
9.30 – klub otevřených dveří
16.00 – konfirmační příprava II.ročník
17.00 – biblická hodina pro dospělé
18.00 – uvedení do křesťanské víry
Pátek
15.00 – konf. příprava – Rychmanov
18.30 – zkouška pěveckého sboru CD

Neděle

10.00 – nedělní škola pro děti
11.00 – setkání na faře při kávě a čaji

Brno II

Úřední hodiny: Po – Pá 8.30-11.30

Pondělí

18.30 – mladší třicátníci (21.2.)
18.30 – staršovstvo (14.2.)

Úterý

19.30 – třicátníci (1.2.)
19.30 – poslech zvukových
záznamů přednášek (15.2.)

Středa

13.00 – služby Boží
v Diakonii Hrnčířská
18.00 – biblická hodina v BD

Čtvrtek

odpoledne – vyučování dětí
a příprava konfirmandů
19.15 – mládež

Sobota

9.30 – služby Boží v DD Kociánka
(5.2., 19.2.)

Neděle

10.00 – setkání v Blahoslavově
domě při kávě a čaji

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník V. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Spolupracovali: Marek Baláš, Hana Dvořáková, Jan Franců, Ladislav Hájek, Marie Hájková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Blahoslav Šimek a další. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Vychází 10× ročně. Doporučená cena jednotlivého čísla 10 Kč. Články označené * neprošly jazykovou korekturou.

Adresa sboru ČCE Brno I: Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 542 211 453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://brno1.evangnet.cz> Adresa sboru ČCE Brno II: Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 541 212 469, email: evsboii@iol.cz.

*Kde je spravedlnost v srdci,
tam bude krása charakteru.
Kde je krása charakteru,
tam bude harmonie domova.*

*Jestliže je harmonie v rodině,
bude i pořádek v národě.
Jestli je pořádek v národě,
pak bude na světě mír.*

Tak ať se to stane.

ze Skotska

Obřezání Páně

Tento zdánlivě okrajový příběh zmiňuje pouze evangelista Lukáš (2,21). Obřízka byla v židovství znamením trvalé smlouvy s Bohem, která se vztahuje již na novorozené děti. Není tedy znakem dospělosti jako u ostatních národů. Při obřízce dostávalo dítě jméno. Jméno Ježíš je řecká podoba jména Jozue, které znamená vysvoboditel. Toto jméno vybral dítěti sám Bůh.

Ve středověké teologii byl tento příběh chápan jako předzvěst utrpení Páně, při němž byla poprvé prolita Spasitelova krev. Pozoruhodné je, že podle obrázku provádí obřízku nikoli kněz, ale otec sám, a především to, že obřízce je přítomna matka (podle židovských zvyklostí tomu tak nebylo). Přítomnost Marie chce zdůraznit, že již obřízka byla považována za jednu ze sedmi bolestí Panny Marie. Josefův nůž se stává jedním z atributů Kristova utrpení. Maria opět sedí na stylizovaném oltáři, neboť i tento příběh má připomínat Kristovu oběť a krev, která za nás byla prolita.

Existovala legenda, podle které byl Ježíš obřezán proto, aby byl ďábel oklamán a nepoznal, že jde o Božího syna, který obřízku nepotřeboval, neboť se narodil bez dědičného hříchu. Obřízka byla chápána jako předobraz křtu.

Svátek obřezání Páně – jména Ježíš se slaví osmý den po Vánocích a později nabyl významu zejména díky jezuitskému řádu, který má jméno Ježíš ve svém názvu: „Societas Jesu“ – Tovaryšstvo Ježíšovo.

Jiří Gruber
